

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG Az irat elektronikus iratból készített másolat	
Ügyszám:	IV/01177-07/2022 2022 MÁJ 12.
Érkezett:	2022 MÁJ 12.
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	7 db

2

KÖZBESZERZÉSI HATÓSÁG
KÖZBESZERZÉSI DÖNTŐBIZOTTSÁG
1026 Budapest, Riadó utca 11. 112. sz. ajtó
1525 Pf.: 166.
Tel.: 06-1/882-8594, fax: 06-1/882-8593
E-mail: dontobizottsag@kt.hu

Érkezett:	2022 MÁJ 05.
PÉLDÁNY:	1 AB panasz + ül.
MELLÉKLET:	1 KÖZTÜK
FÓLAJSTROMSZÁM:	103K
UTÓIRATON:	F00945/22

Ikt.sz.:D.410/48/2018.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Puskás Sándor, a Közbizottsági Hatóság Közbizottság (a továbbiakban: Döntőbizottság) elnöke (kamarai jogtanácsos. [redacted]) a Kúria által a Kfv.II.37.910/2021/6. szám alatt hozott ítélettel szemben ezúton alkotmányjogi panasszal élek.

Képviselési jogom a közbizottságokról szóló 2015. évi CXLIII. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 193. § (1) bekezdés b) pontján alapul.

Az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján terjesztem elő.

Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont első fordulata alapján nyilatkozom, hogy a Kúria Kfv.II.37.910/2021/6. számú ítélete az Alaptörvényben biztosított jogaimat sérti, ugyanis véleményem szerint az Alaptörvény-ellenes ítélet elvonja a Döntőbizottság rendes jogorvoslathoz való jogát, továbbá a lentebb kifejtettek szerint az ítéleti jogértelmezés alapján sérül a Döntőbizottság, mint perbeli fél azon alkotmányos joga, hogy az ítéleti döntés valós indokai számára megismerhetők legyenek.

Az Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pontja alapján nyilatkozom, hogy jelen alkotmányjogi panasz benyújtására a Kúria Kfv.II.37.910/2021/6. számú ítéletének a Fővárosi Törvényszék 103.K.701.118/2021/5. számú ítéletét hatályában fenntartó részével – azon belül is kizárólag a második kérelmi elemet érintő döntésével - összefüggésben kerül sor, tekintettel arra, hogy az ítélet ezen része az ügy érdemében hozott, eljárást befejező döntés, amellyel kapcsolatban a Döntőbizottság jogorvoslati lehetőségeit kimerítette és egyéb jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az Abtv. 27. § (2) bekezdés a) pontja alapján nyilatkozom, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése tekintetében a Döntőbizottság érintett szervezetnek minősül, mert a Kúria Kfv.II.37.910/2021. szám alatt folytatott eljárásában fél, alperes volt.

Az Abtv. 27. § (3) bekezdése alapján nyilatkozom, hogy a panaszom tárgyává tett Alaptörvényben biztosított jogosultságok (jogbiztonság, jogorvoslathoz való jog, bíróságok jogszabálynak való alárendeltsége és azon alapuló indokolási kötelezettsége), mint a bírósági per alperesét megilletnek.

Az Abtv. 29. §-a alapján nyilatkozom, hogy a panasz tárgyává tett Alaptörvényellenesség a bírói döntést érdemben befolyásolta, továbbá megítélésem szerint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés b) pontja és a Kp. 90. § (1) bekezdése bírói értelmezése szempontjából alapvető alkotmányjogi jelentőséggel bír.

KÚRIA

57910/21/7

2022 MÁJ 12.

05.30.24 (K)

Elsődlegesen kérem az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján a bírói döntés Alaptörvényellenességének megállapítását és az Alaptörvényellenes kúriai és fővárosi törvényszéki ítélet megsemmisítését.

Másodlagosan, amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság arra a következtetésre jut, hogy a Kúria az érintett normaszövegeket az Alaptörvénynek megfelelően értelmezte, kérem az Abtv. 28. § (1) bekezdése alapján a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja „szükség esetén” fordulata, valamint a Kp. 90. § (1) bekezdés bevezető rendelkezésének a „megváltoztathatja” fordulata Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe ütközésének vizsgálatát és megsemmisítésüket, illetve az Abtv. 45. § (2) bekezdése alapján a normaszöveg megsemmisítésére tekintettel azok egyedi ügyben történő alkalmazhatósága kizárását és a Kúria és a Fővárosi Törvényszék jelen alkotmányjogi panasz alapját képező ügyben hozott ítéletei megsemmisítését.

Az Abtv. 68. §-a alapján hozzájárulok jelen indítvány nyilvánosságra hozatalához, továbbá az Abtv. 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához is.

Álláspontom szerint a Kúria Kfv.II.37.910/2021/6. számú ítélete és a Kúria által hatályában fenntartott elsőfokú ítélet az Alaptörvény alábbi előírásaiba ütközik:

Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”

Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

A Kúria előtti perben alperesként részt vett indítványozó Döntőbizottság meghozta a D.410/11/2018. számú határozatát, melyben a jogorvoslati kérelem második kérelmi elemét elutasította. Az indítványozó hatóság előtti eljárás alapját képező jogorvoslati kérelem jogsértés megállapítására irányult, így az indítványozó a kérelem elutasításával azt mondta ki, hogy a tárgyi közbeszerzés ajánlatkérője nem sértette meg a Kbt. vonatkozó előírásait. Az indítványozó kérelmet elutasító döntését a Kbt. 165. § (2) bekezdés a) pontja alapján hozta meg.

Az ügyben elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 103.K.701.118/2021/5. szám alatt hozott ítélet [29] pontjában a per tárgyává tett jogkérdéssel összefüggésben érdemi álláspontját fejtette ki, és rögzítette, hogy az alperes a tényállást feltárta, azonban okszerűtlen következtetést vont le, így „sérült ezzel a Kbt. 69. § (1) és (2) bekezdése, valamint a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja”.

Álláspontom szerint az elsőfokú bíróság ezen ítéleti döntésével megváltoztatta a D.410/11/2018. számú határozatban az alperes Döntőbizottság által hozott döntést, ugyanis a Kbt. 165. § (2) bekezdés a) pontja – jogorvoslati kérelem elutasítása – helyett a Kbt. 165. § (2) bekezdés c) pontja szerinti döntést – jogsértés megállapítása – hozott. Az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy tartalmát tekintve megváltoztató döntést hozott, formai értelemben, vagyis megjelenését nézve az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperesi indítványozót új eljárásra utasította.

Az alperesi indítványozó az elsőfokú ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, amely 2022. február 9-én meghozta a tárgyi Kfv.II.37.910/2021. számú ítéletét, amely az indítványozó részére 2022. március 10-én került kézbesítésre.

A Kp. és a Kbt. a jelen alkotmányjogi panasz szempontjából releváns rendelkezései:

Kp. 89. § [A keresetnek helyt adó ítélet]

(1) Ha a bíróság a jogsértést - a kereset alapján vagy hivatalból - megállapítja,

a) a közigazgatási cselekményt megváltoztatja, megsemmisíti, hatályon kívül helyezi, illetve az általános hatályú rendelkezésnek az ügyben való alkalmazását kizárja,

b) szükség esetén a közigazgatási cselekmény megsemmisítése, hatályon kívül helyezése, illetve az általános hatályú rendelkezés ügyben való alkalmazásának kizárása mellett a közigazgatási szervet új eljárásra kötelezi,

c) a közigazgatási szervet marasztalja.

Kp. 90. § [Megváltoztatás]

(1) A bíróság a jogsértő közigazgatási cselekményt megváltoztathatja, ha az ügy természete azt megengedi, a tényállás megfelelően tisztázott, a rendelkezésre álló adatok alapján a jogvita véglegesen eldönthető, és

a) a közigazgatási cselekmény többfokú közigazgatási eljárásban valósult meg, vagy

b) a megváltoztatást egyfokú közigazgatási eljárásban megvalósított közigazgatási cselekmény esetén - a (3) bekezdés a)-c) pontjában meghatározott kivétellel - törvény lehetővé teszi.

(2) A bíróság - a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel - a közigazgatási cselekményt akkor is megváltoztatja, ha

a) az ügy természete azt megengedi és

b) a megismételt eljárásban a közigazgatási szerv - azonos jogi vagy tényhelyzet alapján - a bíróság jogerős ítéletével ellentétes cselekményt tett.

(3) Nincs helye megváltoztatásnak

a) a 4. § (3) bekezdés c) pontjában meghatározott közigazgatási cselekmény esetén,

b) méltányossági jogkörben hozott közigazgatási cselekmény esetén,

c) mérlegelési jogkör gyakorlásán alapuló, a költségvetést érintő kifizetésre vonatkozó közigazgatási cselekmény esetén, vagy

d) ha azt törvény kizárja.

A Kbt. 172. § (6) bekezdése szerint a bíróság határozata ellen fellebbezésnek nincs helye, kivéve, ha a bíróság a Közbeszerzési Döntőbizottság határozatát megváltoztatja.

A kérdésnek egyrészt a Kbt. 172. § (6) bekezdése szempontjából van jelentősége, tekintettel arra, hogy a Döntőbizottság határozata felülvizsgálata tárgyában hozott ítélettel szemben kizárólag akkor lehet fellebbezni, ha a határozatot a bíróság megváltoztatja. Lényeges azonban, hogy egyéb hatóságok, továbbá más jogkereső személyek (pl. magánszemélyek, gazdasági szereplők) is lehetnek olyan helyzetben, hogy a jogvitájuk alapját képező anyagi jogi jogszabály – mint jelen esetben a Kbt. 172. § (6) bekezdése – csak a megváltoztató bírósági döntéshez kapcsol fellebbezési jogot, alkotmányjogi panaszom így a jogkeresők széles, beláthatatlan körét érinti.

Jelen alkotmányjogi panasz szempontjából a kúriai ítélet [41]-[45] pontjai bírnak jelentőséggel, álláspontom szerint az ott kifejtettekkel összefüggésben merül fel az Alaptörvény B) Cikk (1) bekezdésének, a XXVIII. Cikk (7) bekezdésének és a XXIV. Cikk (1) bekezdésének a sérelme.

A 39/1997. (VII. 1.) AB határozat szerint „a közigazgatási határozatok törvényessége bírósági ellenőrzésének szabályozásánál alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelezettségeket az Alkotmány 57. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek

megfelelően érdemben elbírálhassa. A közigazgatási döntési jogkört meghatározó szabálynak megfelelő szempontot vagy mércét kell tartalmaznia, amely alapján a döntés jogszerűségét a bíróság felülvizsgálhatja.”

Az elsőfokú ítéletből egyértelműen megállapítható, hogy az elsőfokú eljárást folytató Fővárosi Törvényszék a rendelkezésére álló, alperesi határozatban szereplő tényállási elemek alapján képes lett volna az ügy érdemében döntést hozni, az alperesi közigazgatási szerv határozata tehát nem azért került hatályon kívül helyezésre, mert az alperes valamely lényeges eljárási szabályt sértett, vagy mert a tényállás nem került feltárára. Az elsőfokú ítélet [29] pontjából látható, hogy a Fővárosi Törvényszék az ügy érdemi vizsgálatát képes volt elvégezni, a [30] pontban ki is jelenti, hogy a második kérelmi elem tekintetében „a rendelkezésre álló adatok alapján érdemben döntést lehetett hozni”. Az ügyben az elsőfokú bíróság tehát hozhatott volna a Kp. 90. §-a alapján megváltoztató határozatot is, sőt erre a Kp. 90. § (2) bekezdése alapján köteles lett volna, mert az ügy természete azt megengedte.

Mindezek ellenére – álláspontom szerint – az Alaptörvény fent idézett rendelkezéseibe ütköző jogértelmezés alapján nem megváltoztató, hanem az alperesi indítványozó által rendes bírósági jogorvoslattal nem támadható, hatályon kívül helyezést tartalmazó ítéletet hozott. A Kp. a jogorvoslathoz való jog tekintetében jelentősen eltérő pozíciót biztosít egyrészt a fellebbezést, másrészt a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő perbeli szereplő számára, ezek közül kiemelendő, hogy a fellebbezés befogadhatósága kérdésében nem hoz döntést a másodfokú bíróság, míg a felülvizsgálati kérelem esetén annak befogadhatóságáról egy jogorvoslattal nem támadható döntést hoz a Kúria önálló mérlegelése alapján. A Kúria előtti felülvizsgálati eljárásban továbbá szűkebb körben lehetséges az elsőfokú bíróság érdemi döntését vitatni, mint a rendes perorvoslat (fellebbezés) esetén.

A Kúria Kfv.II.37.910/2021/6. számú ítéletének [42] pontja szerinti jogértelmezés a jogalkotó feltételezett akaratával ellentétes, miként az eddigi alkotmánybírósági gyakorlattal és az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel is. Korlátlan bírói önkényre ad lehetőséget, amennyiben elfogadható alkotmányosan a kúriai ítélet azon, [42] pontban szereplő megfogalmazása, mely szerint a „bíróságnak nagyobb mozgástere van”, továbbá az az álláspont, mely szerint nem jogsértő azon bírói döntés, amely bár „tartalmilag” megállapítja (az anyagi jogi) jogsértést, ennek következményeként mégsem megváltoztató, hanem a közigazgatási szervet új eljárásra kötelező ítéletet hoz.

Az Alkotmánybíróság többek között a 11/1992. (III. 5.) AB határozatában fogalmazta meg, hogy az eljárási garanciák alapvető jelentőségűek az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatósága szempontjából, csak a formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működik alkotmányosan a jogszolgáltatás. A jogbiztonság követelménye szempontjából az is alapvető fontosságú, hogy a jog egésze, egyes részterületei, és egyes szabályai is világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára előre láthatóak legyenek.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, valamint XXIV. Cikk (1) bekezdését (bíróság törvénynek való alárendeltsége, tisztességes eljáráshoz való jog, indokolási kötelezettség) sérti az a jogértelmezés, amely voltaképpen parttalan döntési jogosultságot biztosít a közigazgatási határozat felülvizsgálatát végző bíróság számára, úgy, hogy nem várja el tőle, hogy az ítéletből világosan megállapíthatók legyenek a bírói döntések indokai.

Véleményem szerint továbbá a Kúria ítéletének [43] pontjában szereplő megállapítás, mely szerint „jelen szabályozási környezetben a bíróság rendelkezésétől függ, hogy a továbbiakban az alkotmányosan nem megkövetelt, de a jogszabályokban biztosított fellebbezés vagy felülvizsgálat további jogorvoslati lehetőségként rendelkezésre áll, nem vet fel a jogi szabályozás alkotmányosságával kapcsolatos aggályt”, beleütközik az Alaptörvény B) Cikk (1) bekezdésébe, XXVIII. Cikk (7) bekezdésébe és a XXIV. Cikk (1) bekezdésébe (bíróság törvénynek való alárendeltsége, tisztességes eljáráshoz való jog, indokolási kötelezettség, jogorvoslat biztosításához való jog). Ehelyütt is helytálló megállapítás, hogy a kérdésnek nem csak a Döntőbizottság, de valamennyi hazai jogalkalmazó számára jelentősége van: nem csak közigazgatási szerv, hanem bármely magyar természetes személy, illetve szervezet kerülhet olyan helyzetbe, hogy esetében a Kp. 89. §-át és 90. §-át úgy értelmezi a magyar bírósági fórumrendszer, hogy annak eredménye a rendes jogorvoslattól való elzárás legyen. Álláspontom szerint a Kp. idézett előírásait nem abból a célból kodifikálta a jogalkotó, hogy annak alapján a bíróságok önhatalmúlag eldönthessék, hogy milyen kimenetelű döntést hoznak, ha úgy tartják „szükségesnek”, az alperesi döntést hatályon kívül helyezik, ha másképp gondolják, megváltoztató döntést hoznak. Lényeges, Magyarország demokratikus működésének meghatározó mércéje, hogy jogszabályból (eljárási törvényből) egyértelműen következzen, hogy a bíróság mely esetben hoz megváltoztató, illetve mely esetben hatályon kívül helyező döntést, és az is egyértelműen következik az Alaptörvény idézett B) cikk (1) bekezdéséből, hogy a bíróság a jogszabályoknak legyen alárendelve, se kisebb, se „nagyobb mozgásteret” ne legyen a döntéshozatal során.

Fenti okokból **elsődlegesen** kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, szíveskedjen megállapítani, hogy a Kúria Kfv.II.37.910/2021/6. számú ítélete (és azon keresztül a Fővárosi Törvényszék 103.K.701.118/2021/5. számú ítélete is)

- egyrészt az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe és a XXIV. cikk (1) bekezdésébe (tisztességes eljáráshoz való jog, ítéletek indokolási kötelezettsége, végső során a jogállamiság elve) ütközik, mert a benne szereplő jogértelmezés a Kp. szabályait lerontja és a bírósági jogalkalmazás számára a Kp. előírásaiból nem következő parttalan, önkényre lehetőséget adó döntési jogkört biztosít, így oda vezet, hogy a bírósági igazságszolgáltatás ne a jogszabályoknak legyen alárendelve, hanem egyéb jogilag megfoghatatlan tényezőknek,
- másrészt az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe (jogorvoslathoz való jog) ütközik, mert a kifejtett jogértelmezés arra vezet, hogy az önkényes bírósági jogalkalmazás következtében egyes felek esetében biztosítsanak rendes jogorvoslathoz való jogot, míg másoknál nem,
- harmadrészt sérti az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdése által garantált tisztességes eljáráshoz való jogot az, hogy bírói ítéletek érdemi indokolás nélkül kerüljenek kiadásra a meghozott döntést (megváltoztatás vagy hatályon kívül helyezés) illetően.

Másodlagosan, amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság arra a következtetésre jut, hogy a Kúria az érintett normaszövegeket az Alaptörvénynek megfelelően értelmezte, kérem az Abtv. 28. § (1) bekezdése alapján annak megállapítását, hogy a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja „szükség esetén” fordulata, valamint a Kp. 90. § (1) bekezdés bevezető rendelkezésének a „megváltoztathatja” fordulata

- egyrészt az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe és a XXIV. cikk (1) bekezdésébe ütközik (tisztességes eljáráshoz való jog, ítéletek indokolási kötelezettsége, végső során a jogállamiság elve), mert a normaszöveg parttalan jogértelmezést biztosít, amely lehetőséget teremt arra, hogy a bírósági igazságszolgáltatás ne a jogszabályoknak

legyen alárendelve, hanem egyéb jogilag megfoghatatlan tényezőknek, így sérti a jogállam demokratikus működését,

- másrészt az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe (jogorvoslathoz való jog) ütközik, mert a normaszöveg lehetőséget ad önkényes bírósági jogalkalmazásra, melynek következtében egyes felek esetében biztosítanak rendes jogorvoslathoz való jogot, míg másoknál nem,
- harmadrészt sérti az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdése által garantált tisztességes eljáráshoz való jogot tekintettel arra, hogy bírói ítéletek érdemi indokolás nélkül kerülhetnek kiadásra a meghozott döntést (megváltoztatás vagy hatályon kívül helyezés) illetően.

Végül másodlagos kérelmem pozitív elbírálása esetén az Abtv. 45. § (2) bekezdése alapján kérem a normaszöveg megsemmisítésére tekintettel a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontka és a Kp. 90. § (1) bekezdés egyedi ügyben történő alkalmazhatósága kizárását és erre tekintettel a Kúria és a Fővárosi Törvényszék jelen alkotmányjogi panasz alapját képező ügyben hozott ítélete megsemmisítését.

B u d a p e s t, 2022. május 4.

Tisztelettel:
Dr. Puskás Sándor
elnök
kamarai jogtanácsos

Melléklet: a Fővárosi Törvényszék 103.K.701.118/2021/5. számú ítélete és a Kúria Kfv.II.37.910/2021/6. számú ítélete

